

Še dober četrť ure in domá smo, jaz, konj in pès, in mojega očeta pasja čeda nas primerno sprejme; posebno moj nov tovariš zbudí med staro pasjo gardo občeno pozornost, vse ga pride vohat, in kakor se mi zdi, je prijateljska zveza med starimi in novim tujcem kmalu sklenjena, kajti vsi se mirno razkropé krog poslopja in po njem.

Oče so prišli ravno iz skednji, kjer se je mlatilo, in ko jim vse sporočim, kar sem imel, me vprašajo:

„Kje pa si dobil onega pèsá, ki je prišel s teboj? Si ga mar kupil? Je li lovsk pes?“

„Vsega tega ne vem, pač pa vam bom povedal, kako sem ga dobil in kako se je že odlikoval. Le z menoj stopite v sobo!“

Na to jim pripovedujem, kako sem prišel do pèsá in kak okus je pokazal pri družini, katero sem šel po očetovem naročilu obiskat. Oče se smejejo na moč in pravijo slednjič:

„Veš, zakaj sem te bil tje poslal? Jeli, da ne veš? No, sem si mislil. No vidiš, oni gospod ima troje hčerk in je moj prijatelj. Meni jih je hvalil, kar se je le dalo, in tako sem si mislil: No, kedar Tone domu pride, naj si jih gré pa malo ogledat, če mu bo katera všeč. — Zdaj že razumiš?“

„Da, oče, razumim, toda po pravici in odkritosrčno rečeno, oče, izmed teh Cimfrlin mi ni nobena prav nič všeč.“

„Verjamem, verjamem,“ se smejejo oče, „dekle, ki vsega tega potrebuje, kar je pes snedel in sabo nesel, pač ne bo dobra gospodinja za kmetiško posestvo. Vidiš, nekaj ti je pes že koristil, ker je spravil se za ženske skrivnosti. Le obdrži ga, saj se tudi meni, kar sem ga videl, precej brihten zdi. Pa še nekaj. Trgovec iz mesta praša po hrastih. Piši mu, da jih za to ceno ne dobi več, in odgovori drugemu, ki praša po diljah, da zdaj še niso suhe. Vse to lahko zvečer opraviš, predno greš spat.“

(Dalje prihodnjič.)

Mnogovrstne novice.

* Avstrijske javne knjižnice imajo 4 milijone in 748.961 knjig in zvezkov. Natolcevalo se je namreč iz Italije, da Avstrijske biblioteke imajo samo 2 milijona in 408.000 knjig in zvezkov, tedaj med vsemi kulturnimi državami primerno najmanj. Zato je ces. statistični urad natanko preiskaval stan javnih knjižnic in zvedel, da imajo skupaj gori navedeno število. Med knjižnicami, ki so se od leta 1860 zdatno pomnožile, spominja statistični urad Ljubljansko, Celovško in Goriško.

Naši dopisi.

Iz Trsta 20. marca. — Iz Tržaških časnikov ste drage „Novice“ gotovo že zvedile, kako velikansko fijaško so preteklo nedeljo pri nas liberalci doživeli s svojim korsom in maskerado. Kaj neki bo sedaj rekel oni Vatilapesca, katerega ste zadnjič omenile? Priplazilo se je celih 12 do 14 kočij, ki so se pa kmalu v stranske ulice pozgubile, kajti „gospôde“, ki je v njih sedela, je sram bilo, da da se je dala na vrat na nos vjeti na limanice. To je bil ves šemasti korsó, kateri je bil najbrže le zato aranžiran, da se katoličanski čut Tržaških prebivalcev zasramuje. Če bi bilo aranžerje korsa usmiljenje gnale do onih, ki o pustu niso mogli svojih sladkarij in druge robe prodati, naj bi bili denar zložili in ga onim merkantom podarili. Tržačani so tedaj pokazali, da se niso še navzeli one krive vere, kot oni „mameluk“, ki je Vam ono nesramno

pismo pisal. Gotovo bode letošnjim aranžerjem pa tudi volja prešla, drugikrat o postnem času snovati korse in maskerade. Res je, da je v Trstu tudi bilo nekaj javnih plesov v tem času, al izvzemši onega 18. t. m., katerega so vojaki napravili o priliki, ko so se jim vojskine svetinje delile, so bili vsi zeló prazni. Iz tega lahko slovenski „mameluk“ spozná, da Tržačani vendar niso tako brezverni, kakor bi jih on rad imel. — Kar se pa Vaše opazke tiče, o kateri se „Narod“ *) huduje, je ona popolnoma resnična, kajti kdor se je udal kurentu tako, kakor oni pisún, da očitno maškarado o postu za „omiko“ in „napredek“ povzdiguje, ta prodaja nesramnost tudi očitno.

En Slovenec v Trstu prebivajoč, ki je pa katoličan.

Trst 22. marca. **) — „Narodov“ korespondent se vže zopet oglašá in pravi: „hic est niger, hunc tu Rojane caveto!“ Presneti latinec! da bi jaz ne bil hlač po šolah (se ve) latinskih trgal, še razumeti bi ga ne mogel in ne bi mi bilo mogoče odgovoriti. Resnica v oči kolje, kaj ne, gospodine? Vi priznate sami, da se v Rojanski čitalnici laško kroži (nečem reči govóri), da čitalnica hira in umira; pa pravite, da ni lepo taci h reči svetu naznanjati. „Narodovec“! ali pa ne veste, da s plaščem molka zakrivati napake, ne bode oživelo mrtveca; pomagati se jej more le, ako se odpravijo bradovice modernega liberalizma, nerodni, pa ne narodni izrastke, katerih iznova naštevati nočem, ker so bile v „Novicah“ že večkrat imenovane, ne iz hudega namena, ampak iz ljubezni do čitalnice, ki je izprva tako lepo spolnovala svoj namen. Prosim vas, odgovorite mi, gospodine: kdo in kaj je poštene kmete in duhovne iz Rojanske čitalnice pregnalo? v čem napreduje čitalnica? Ali ni lahko sram predsedništva, da se v društvu mnogovrstne surovosti godijo? Čitalnica Rojanska, gledé na takega zagovornika, kakor ga ima nad „Narodovim“ korespondentom, pač lahko reče: Bože, obvari me taci h prijateljev, neprijateljev se bom sama obvarovala!

Iz Kranja 22. marca. — Naznanile so že zadnje „Novice“ žalostno vést, da prečastitega našega dekana gosp. Janeza Reš-a ni več. Nenadoma je 17. dne t. m. sklenil blago svoje življenje. Ob dveh popoldne se je še zdrav in vesel s svojimi pomenkoval, kake pol ure pozneje pa so našli ga že mrtvega. — Zopet zgubila je tužna domovina vrlega sina. Bil je ranjki odločen narodnjak, nepremakljivo stal je v vseh volitvenih bojih na narodni strani in blagodušno je podpiral vsako narodno podvzetje. Kako ljubljén in spoštovan je povsod bil, pričal je velikansk pogreb, kakoršnega Kranj le redkokrat vidi. Vse premoženje svoje, izvzemši nekaterih legatov, volil je revežem v Kranji, Idriji in Polhovem gradcu, kjer je bival svoje dni kot dušni pastir. Izmed legatov naj omenimo čitalnico Kranjsko, katere podpredsednik je prejšnji čas bil; njej je daroval 200 gold., in iz oporoke njegove pa to, da je željo izrekel, da naj ne bo navadnega nadgrobne govora. — Preblagemu dušnemu pastirju, vrlemu rodoljubu, milemu dobrotniku bodi zemljica lahka!

Iz Ljubljane. (Iz seje deželnega odbora 23. marca.) V podporo posestnikom na Dolenjskem, ki so bili po strašni toči in nevihti 19. julija l. 1873 najhuje zadeti, je deželni odbor dovolil 6000 gold. iz deželnega zaklada, in sicer na podlagi natanjčnih pozvedeb za

*) „Narod“ se je že na vse strani tako v blato zagazil, da zagovarja in brani celó to, kar se gnjusi vsacemu, kateremu spodobnost še kaj veljá. Kako da ne bi branil svojega „Vatilapesca“, ki je celó z „maškarado o pustu“ zagovarjal napredno postopanje dr. Razlaga!

**) Da!

Vred.
Vred.

razdelitev: v občini sv. Petra pri Novem mestu 1555 gold., — v občini Mirna peč 1236 gold., — v občini Prečna 200 gld., — v občini Brusnice 500 gold., — v občini Trebanski 784 gold., — v občini Dobernik 627 gld., — in v občini Šentjernejski 1098 gold. Da se bodo te podpore razdelile med najbolj potrebne, bodo se sklicali za vsako občino zaupni možje, ki bodo z županom in z dotičnim župnikom določili, v kateri meri naj se imenovanim občinam dovoljene podpore med posameznike razdelé. — Ker je čas setve pred durmi, deželni odbor ni dalje odlašal, iz deželnega zaklada dati kmetovalcem podpore kar največ je mogel. Zdatnejša pomoč — se ve da — jim doide iz državnega zadloda, ako (kar se pričakovati sme) zbornica gospôska pritrdi sklepu zbornice poslancev (30,000 gold.) in Njegovo Veličanstvo potrditi blagovoli sklep zbora državnega. (Glej „Novičarja“ iz Dunaja.)

— V nedeljo popoldne je bil slovesen pogreb c. k. deželnega predsednika gosp. grofa Aleksandra Auersperga, ki je 19. dne t. m. v Gorici, kamor se je nedavno za zdravja volja preselil, po dolgi bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajoče, v 40. letu svoje starosti umrl, pa v nedeljo ponoči v Ljubljano prepeljan bil. Sprevod na pokopališče, katerega so vodili gospod knezoškof z vsemi kanoniki in mnogo družih duhovnov, je bil po udeležtvu vseh uradnij, deželnega odbora, mestnega odbora, zbornice trgovske, častnikov vojaških, plemenite gospôde, mnogih društev itd. jako sijajen. Posebno gniljivo bilo je videti to, kar pa gospôdi Ljubljanski ni navada, da tudi pobožna vdova rajnega, rojena grofinja Korinska, ga je s svojima hčerkama spremila do groba. Nedostojna surovost je, na grobu umrlega se vèsti „Tagblattovski“ ali „Narodovski“. Rajniki ni stal nad strankama; — al na gomili mrtvega se ne spodobi strast niti na eno niti na drugo stran. Naj v miru počiva!

— („Slovenca“) je v soboto zopet zadela zaséga. Policiji je ta časnik posebno priljubljen.

— (Čitalnični odbor) je v poslednji svoji seji prepustil gostilnico Kamovi vdovi, in sklenil, da kmalu po veliki noči ima biti velika beseda.

— (Porotne sodbe po novi postavi) so se začele tudi na Kranjskem; unidan pri sodniji v Novem mestu, v pondeljek v Ljubljani, ki pa je bila v enem dnevu pri kraji zato, ker 19 let stari ubijalec nič ni tajil; obsojen je na 3 leta v teško ječo.

— (Družba sv. Mohora) veselo napreduje. Le v Ljubljani in okolici je letos blizo 100 novih udov se vpisalo. Enako vesele novice čujemo od drugod. Pri tej priliki opomnimo stare ude, kateri mislijo pri družbi ostati, naj se nemudoma oglasijo. Res je že februar zdavnej potekel; al zarad spremena poverjenjstva bo gotovo tudi odbor malo potrpel ter za letos odpustike delil. —

— (Vabilo) gospodom udom političnega društva „Slovenije“ v občni zbor v nedeljo 29. marca dopoldne ob 11. uri. Dnevni red: Odgovor predsednikov. Poročilo odborovo. Nasveti ali predlogi posamesnih udov. Volitev novega odbora. — Častili družbeniki se vljudno vabijo k obilnemu vdeleštvu.

— (Petindvajseta predstava dram. društva) v deželnem gledališči je danes sredo 25. t. m. Predstavljala se bode prvičrat nova burka s petjem v 3 dejanjih „Nezgode starega mladenča“ po Nestroy-u, v kateri ima glavno nalogo komik g. P. Kajzel. Ta predstava je zadnja letošnje sezone, ker veliki pondeljek se začno predstave na korist posamesnih igralnih moči dramatičnega društva.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja. — V zbornici poslancev je tudi druga verska postava (davek duhovnijam dognana; obveljala je kakor je ministerstvo jo osnovalo. Poljski poslanec Krzczunovič je ostro šibal ministre zarad napadov na grofa Hohenwarta.

— Začela se je potem finančna razprava o državnih dohodkih in stroških za leto 1874. V tej obravnavi je prišla na vrsto tudi razprava o podpori našim Dolencem, ki so lani po toči strašno škodo trpeli in zarad katerih sta se deželna vlada in deželni zbor Kranjski obrnila do ministerstva za pomoč iz državne blagajnice. Ministerstvo je nasvetovalo, naj se jim dá 20.000 gold. podpore; poslanec Pfeifer pa je stavil predlog, naj se jim dá 30.000 gold. Prava komedija pa je bila ta reč; poslanec Pfeifer je prišel do tega predloga kakor Poncij v „kredo“. „Tagblatt“ namreč piše: „Ustavoverni poslanci so predlog, naj se 20,000 gold. povikša na 30,000 gold., nalašč prepustili mladostencem in jim dotične date izročili, rekši, da oni bodo samo le podpirali predlog. Zraven tega so vstavoverni poslanci v klubu svojem in po družih potih se zagotovili večine v zbornici za ta predlog, kar so prav s tem dosegli, da so prvi nasvèt na videz (scheinbare Initiative) mladostencem prepustili — v darilo, da mladostenci so ustavoverci postali! No — to je zopet novo razjasnilo, kako Mladostenci stojijo na Dunaji. Velika revščina naših Dolencev služi še za komedijo kliki centralistični!

— Presvitli cesar je potrdil postavo, da se v našem delu cesarstva (brez Ogerskega) v letošnjem letu nabere 54,541 rekrutov za stalno armado. 5454 rekrutov pa za reservo.

Hrvaško. Iz Zagreba. — Hrvaška gospodarska družba razpisuje službo tajnika in službo pristava (adjunkta), uno z 1200 gld. letne plače in tej plači primerno stanovino, to pa z 800 gold. Prosilci za to službo imajo izkazati svoje studije, osobito teoretično-praktična znanstva kmetijstva, in znanje Hrvaškega ali kakega družega slovanskega jezika. Nehrvat se mora zavezati, da se v 2 letih Hrvaški jezik ustmeno in pismeno privadi. Prvo leto tajnikovega službovanja je poskušno. Prošnje se vložé do 15. aprila pri odboru društvenem v Zagrebu.

Ogersko. Iz Budapešta. Za silo je narejeno ministerstvo, kateremu predsednik je Bitto. To ministerstvo je le spet od danes do jutri.

Žitna cena

v Ljubljani 21. marca 1874.

Vagán v novem denarji: pšenice domače 7 fl. 20. — banaške 8 fl. 6. — turšice 5 fl. — soršice 4 fl. 20. — rži 4 fl. 80. — ječmena 3 fl. 90. — prosa 3 fl. — ajde 5 fl. — ovsa 2 fl. — Krompir 3 fl. 50.

Kursi na Dunaji 23. marca.

5% metaliki 69 fl. 55 kr. Ažijo srebra 105 fl. — kr.
Narodno posojilo 73 fl. 40 kr. Napoleondori 8 fl. 90 kr.

Loterijske srečke:

v Trstu } 14. marca 1874: 76. 34. 33. 68. 86.
v Lincu } 66. 76. 36. 32. 88.

Prihodnje srečkanje v Trstu 28. marca.